

Люб. Бобевски.

Атанаско.

Атанаско е момченце
Хубаво напето,
Има той очички ясни —
Двѣ звѣзди въ небето.

Бузкитѣ му макъ сж алень,
Сладъкъ говоръ има,
Той калѣно е юначе —
Силенъ е за трима!

Но закачка е, немирникъ —
Палавче игриво,
Пръчка язди и бълнува
За конченце живо.

Умень е той, всичко схваща,
Всичко знай, разбира,
Цѣлъ день припка, цѣлъ день скача
Нигдѣ се не спира.

Ще го видишъ какъ съ двѣ клечки
На цигулка свири, —
Съ ножъ и пушка какъ се пжчи
И главица вири!

Съ тебеширче днесъ въ ржчица
Драще по стѣнитѣ,
Утрѣ съ лѣйчица полива
Съ дѣдо си лѣхитѣ.

Музика и пѣсни сладки
Наско най-обича,
Чуе ли ги, бързо-бързо
Съ дѣхъ затаенъ тича!

Нека скача, нека свири,
Нека пѣй, лудѣе,
Че дѣтинството най-сладко
Се веднажъ живѣе!

